

dingen, der senere er fremkommet mod, hvad jeg har udtalt. Kun et enkelt Ord til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen. Det ærede Medlem har fortsat sine haabløse Bestræbelser for at ville hævde to Ting, der staar i Strid med hinanden. For det første, at det er Venstre og ganske særlig mig, der har tvunget Finansminister Brandes og de daværende Regeringspartier ind paa de indirekte Skatter, medens den anden Lære, det ærede Medlem prædiker, er den, at vi overhovedet aldrig har forlangt nye Skatter, at vi bare har modsat os dem, der fremkom; hvis vi den Gang havde ladet falde et Ord om nye Skatter, havde man ikke haft noget som helst derimod at indvende fra de daværende Regeringspartiers Side. Det er lidt haabløst snart at ville hævde den ene og snart at ville hævde den anden af disse to Opfattelser, der strider mod hinanden. Hvorledes det i Virkeligheden forholder sig, har jeg gennem en vidtløftig Dokumentation godtgjort. Nu siger det ærede Medlem, at vi modsatte os ikke Laan, vi krævede ikke Skatter i Stedet for Laan. Jo, principielt krævede vi det, men i de Tilfælde, hvor Laanene forelaa, og hvor det af den daværende Finansminister blev dokumenteret, at disse Laan var nødvendige for at dække en forhaandenværende Underbalance eller en Underbalance, som man med Sikkerhed kunde sige vilde indtræde i Aarets Løb, bevilgede vi naturligvis disse Laan. Det strider dog ikke mod den Kendsgerning, at hvis man paa et tidligere Tidspunkt var begyndt med Luksusbeskatning, da denne paa Grund af det store Forbrug vilde have indbragt overordentlig store Summer, vilde Underskuddet ikke have været saa stort, og der vilde da ikke have været saa meget at dække ved Laan. Det forekommer mig at være logisk uimodsigteligt. Det ærede Medlem har heller ikke Ret i dette, at det ingen Modstand mødte. Han maa lade mine Citater staa, som viser, at jeg det ene Aar efter det andet har krævet disse Luksusskatter, i det hele forøgede Skatter. Men saa siger det ærede Medlem, der var ikke en eneste Gang, man protesterede derimod fra den daværende Regerings Side, der var ingen, der benægtede Rigtigheden deraf. Jeg har ogsaa paavist gennem Citater, hvorledes Finansministeren den ene Gang efter den anden svarede mig, at det laa ikke helt udenfor hans Overvejelser, men for Tiden mente han ikke, det kunde lade sig gøre, og han blev i den Henseende kraftig støttet, navnlig af ærede social-

demokratiske Talere. Det kan der paa-vises adskillige Eksempler paa. Det ærede Medlem fremhævede med stor Triumf nogle ironiske Bemærkninger, jeg havde gjort til min ærede Forgænger, der Gang efter Gang havde trukket sig sammen som en Mimose, naar der var Tale om indirekte Skatter, men nu pludselig udfoldede sig med en saadan Prægt i den uhyre Skattebuket. Jeg synes, man maatte være mere end et Menneske, hvis man ikke havde benyttet denne Situation til at sige et Par Ord derom. Hvad vor Praksis angaar, ligger den aaben for alle. Vi samarbejdede med Finansministeren om disse Skatter, og Venstre stemte for dem alle. Kun ønskede jeg nogle flere, som jeg ogsaa angav, og som ogsaa kom næste Aar, nemlig Automobilskatten og Forlystelsesskattens Fordobling. Det ærede Medlem har flere Gange triumferende fremhævet, at Forhøjelsen af Jernbanetaksterne kom i 1917, men hvorfor kom de? De kom paa Grund af en Aktion fra den daværende Oppositions Side i Landstinget, hvor man krævede; at nu skulde der gøres Alvor af disse Takster, ellers vilde man ikke stemme for den Forhøjelse af Ejendomsskylden, som den Gang krævedes.

Justitsministeren (Rytter): Jeg skal ogsaa søge at holde mig den højtærede Formands Ord efterrettelig, men det ærede Medlem Hr. Rodes halvanden Time lange Tale nødvendiggør dog, at jeg maa fremkomme med nogle enkelte Udtalelser. Jeg skal sige, at det ærede Medlems Tale i Dag forekom mig at være et Mesterværk. Som en god General indrømmer han, at han har tabt Slaget, men han forbereder sig til et nyt Fremstød, og han søger at gøre det derved, at Vejen for de fremtrængende bliver forgiftet. Saaledes er det ogsaa med det ærede Medlems Udtalelse om, at hvad den højtærede Statsminister her har erklæret paa Regeringens Vegne, kunde han fuldt ud tiltræde. Jeg beklager, at det ærede Medlems Regering ikke kom med den Erklæring mange Aar før. Den var af den daværende Amtmand paa Færøerne Gang efter Gang opfordret til at komme med en lignende Udtalelse, men det blev afslaaet, man vilde ikke støde de Rigsdagsmænd, der var hernede. Jeg er glad ved, at det ærede Medlem nu kan tiltræde denne Udtalelse. Det ærede Medlem siger, at det maaske havde været skjult, hvorledes Patursson var. Nej, det var hverken skjult for den nuværende, ej heller for den tidligere Regering. Siden 1914 blev den